

สภาวะความโดดเดี่ยวและแปลกแยก
ISOLATION & ALIENATION

นาย แดง บัวแสน

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาจิตรกรรม ภาควิชาจิตรศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ปีการศึกษา 2542

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....
วัน, เดือน, ปี 20 พ.ย. 2543

ขอสงวนสิทธิ์ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ สภาวะความโดดเดี่ยวและแปลกแยก
 ISOLATION & ALIENATION
 ชื่อ นายแดง บัวแสน
 สาขาวิชา จิตรกรรม
 ภาควิชา วิจิตรศิลป์
 คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
 ปีการศึกษา 2542
 อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์อลิตา จันฝังเพชร

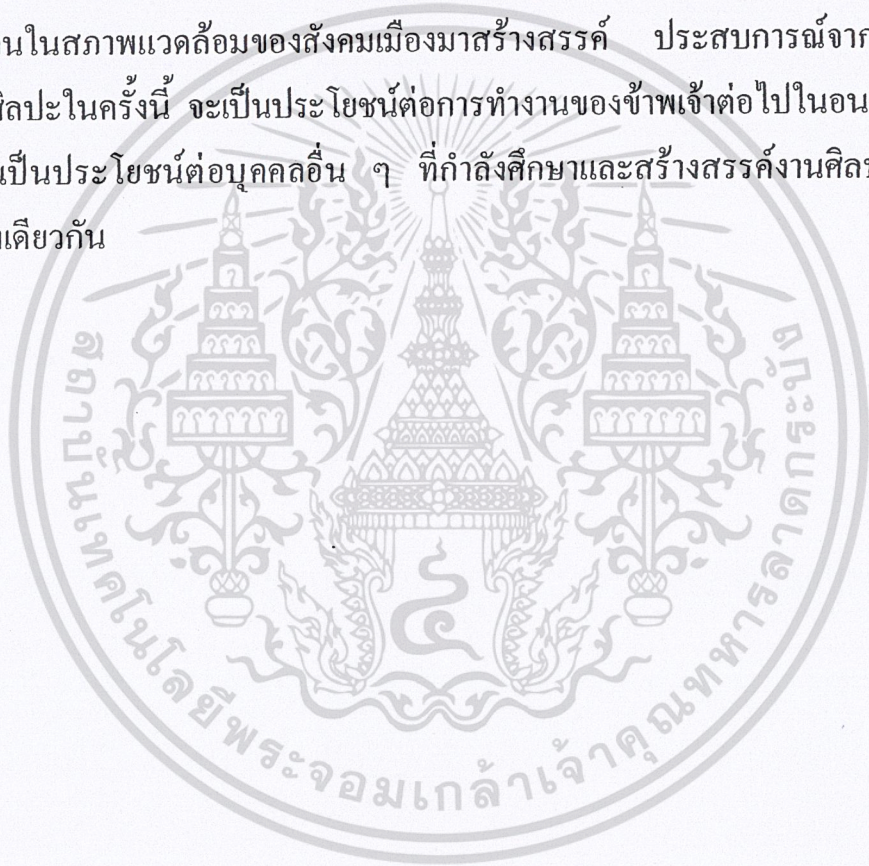
บทคัดย่อ

สภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วไปตามกระแสแห่งวัตถุนิยม ทำให้การดำเนินชีวิตของผู้คนปรับเข้าสู่สังคมบริโภคนิยม โดยเฉพาะในเมืองใหญ่ ชีวิตที่ ต้องดิ้นรนเพื่อความอยู่รอด จำต้องแข่งขันกันทางด้านวัตถุและมุ่งแสวงหาประโยชน์ เพื่อตนเองเป็นหลักจนละเลยต่อคุณค่าความดีงามด้านจิตใจเช่นคนในอดีต ข้าพเจ้า รู้สึกถึงความขัดแย้ง, ปฏิเสธ, แยกแยกต่อผู้คนรอบข้างและเป็นที่มาของแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่จะสะท้อนความรู้สึกเหงา โดดเดี่ยวต่อสภาพแวดล้อมของสังคมเมือง โดยใช้ตัวเองเป็นสื่อการแสดงออกเพื่อสะท้อนสภาพจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกที่เกิดจากผลกระทบทางสังคม ในลักษณะเหมือนจริงด้วยเทคนิค สื่อผสม และสีน้ำมันบนผ้าใบ ผลงานได้ถูกพัฒนาและแก้ปัญหาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ เกิดมีความสมบูรณ์ทั้งในด้านการแทนค่าความหมาย ตามแนวความคิดและด้านองค์ ประกอบตามจุดประสงค์ในการสร้างสรรค์ภายใต้หัวข้อ "สภาวะความโดดเดี่ยวและแปลกแยก"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

ศิลปะนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของโครงการศิลปะนิพนธ์ในการศึกษาหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2543 ในหัวข้อ “สภาวะของความโดดเด่นและแปลกแยก” โดยมีแนวคิดที่จะแสดงถึงสภาวะของอารมณ์ ความรู้สึกภายในของข้าพเจ้าด้วยการนำเอาความรู้สึกและประสบการณ์ที่ได้พบเห็น รับรู้ อารมณ์ของผู้คนในสภาพแวดล้อมของสังคมเมืองมาสร้างสรรค์ ประสบการณ์จากการสร้างสรรค์ศิลปะในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการทำงานของข้าพเจ้าต่อไปในอนาคต และอาจจะเป็นประโยชน์ต่อบุคคลอื่น ๆ ที่กำลังศึกษาและสร้างสรรค์งานศิลปกรรมในทำนองเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าน้อมรำลึกถึง พระคุณบิดา มารดา อีกทั้งบรรดาคณาจารย์
ทุก ๆ ท่าน ทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และให้การสนับสนุนเสมอมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพร่างชุดที่ 1	5
ภาพร่างชุดที่ 2	6
ภาพร่างชุดที่ 3	7
ภาพร่างชุดที่ 4	8
ภาพผลงาน ภาพที่ 1	16
ภาพผลงาน ภาพที่ 2	17
ภาพผลงาน ภาพที่ 3	18
ภาพผลงาน ภาพที่ 4	19

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

		หน้า
	บทคัดย่อ	ก
	คำนำ	ข
	กิตติกรรมประกาศ	ค
	สารบัญภาพ	ง
บทที่ 1	บทนำ	1
	ความสำคัญของโครงการ	1
	วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์	2
	ขอบเขตของโครงการ	2
	1. ด้านเนื้อหา	2
	2. ด้านรูปแบบ	2
	3. ด้านเทคนิค	2
บทที่ 2	ความมั่นคงใจและแนวความคิดสร้างสรรค์	3
	ที่มาของความมั่นคงใจ	3
	แนวความคิดสร้างสรรค์	3
บทที่ 3	การดำเนินงานและกระบวนการสร้างสรรค์	4
	ขั้นตอนการศึกษาหาข้อมูล	4
	การสร้างภาพร่าง	4
	การพัฒนาภาพร่าง	5
บทที่ 4	วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์และการพัฒนาผลงานสร้างสรรค์	9
	วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์	9
	เนื้อหา	9
	รูปแบบ	9
	เทคนิควิธีการ	11

บทที่ 5

บทสรุป

หน้า

20

ประวัติการศึกษาและการแสดงผลงานศิลปะ

21

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

การดำเนินชีวิตของคนไทยในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในเมืองใหญ่ ปัจจัยที่สำคัญคือความเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและการพัฒนาประเทศให้ไปสู่การเป็นประเทศอุตสาหกรรม ทำให้คนส่วนใหญ่ต้องดิ้นรนเพื่อความอยู่รอด สังคมบริโภคทำให้เกิดการแข่งขันในด้านวัตถุ และมุ่งแสวงหาผลประโยชน์เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองเป็นหลักก่อให้เกิดความกดดันนานับประการ รวมถึงสภาพจิตใจที่หวาดระแวงและไม่ไว้วางใจผู้อื่น

การมุ่งเน้นที่จะส่งเสริมความมั่นคงทางวัตถุมากจนเกินไป อีกทั้งการรับเอาอิทธิพลทางวัฒนธรรมต่างชาติ โดยไม่ตระหนักถึงผลที่จะตามมาภายหลัง สิ่งเหล่านี้ทำให้คุณค่าทางด้านจิตใจเสื่อมถอย เพราะคนกลุ่มหลงแต่เพียงความสุขจากสิ่งภายนอก มีชีวิตอย่างเครื่องจักรที่ทำงานเพียงเพื่อแสวงหาผลตอบแทน โดยลืมคุณค่าความดีงาม และคุณค่าความสัมพันธ์ที่มนุษย์ควรจะมีต่อกัน

ความสำคัญของโครงการ

มนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่ต้องอยู่รวมกลุ่มกัน ทั้งมีความแตกต่างกันในสภาพแวดล้อม อุปนิสัย และพฤติกรรม กฎหมายเป็นเพียงกฎเกณฑ์ที่ควบคุมสังคมเท่านั้น แต่จิตใจต้องอาศัยศาสนา ศีลธรรมช่วยกล่อมเกล่าให้ประพฤติปฏิบัติในสิ่งดีงาม ซึ่งอดีตสังคมมีความเอื้ออาทรต่อกัน แต่เมื่อสังคมเปลี่ยนแปลงไป ศาสนาและศีลธรรมในใจคนก็เสื่อมลงไปด้วยเหตุแห่งค่านิยม และวิถีชีวิตแบบใหม่ ความสัมพันธ์ที่คนในสังคมมีต่อกันจึงโคดเคี้ยวและเย็นชากันมากขึ้น

ข้าพเจ้าเห็นถึงสภาวะความเสื่อมถอยของจิตใจที่เกิดขึ้นกับผู้คนในสภาพแวดล้อม ซึ่งสังคมควรให้ความใส่ใจและตระหนักถึงคุณค่าแห่งจิตวิญญาณมากกว่าที่เป็นอยู่ เพราะข้าพเจ้าเชื่อว่ามนุษย์ไม่อาจดำรงชีวิตอยู่อย่างสงบ ถ้าหากจิตใจนั้นปราศจากความสุข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการแสดงความรู้สึกถึงสภาวะความบีบคั้นของสังคมเมือง ซึ่งข้าพเจ้าอาศัยอยู่ ด้วยรูปทรงที่แปลกแยกจากกัน

ขอบเขตของโครงการ

ข้าพเจ้านำเสนอผลงานในรูปแบบเหมือนจริง (Realistic) โดยใช้มุมมองที่ได้พบมาจากสถานที่จริงนำมาสร้างสรรค์ชิ้นใหม่ตามความรู้สึกและแนวความคิดส่วนตัว

1. ด้านเนื้อหา

ต้องการแสดงความรู้สึกโดดเดี่ยว เหงา และแปลกแยกจากกลุ่มคน

2. ด้านรูปแบบ

ข้าพเจ้านำความทรงจำจากประสบการณ์จากสถานที่จริง เช่นกลุ่มคนตามท้องถนนที่แออัด กลุ่มคนบนสะพานลอย ฯลฯ นำมาสร้างสรรค์ชิ้นใหม่ในรูปแบบเหมือนจริง

3. ด้านเทคนิค

ข้าพเจ้าสร้างผลงานศิลปะโดยใช้เทคนิคสื่อประสม (Mixed Media) และใช้น้ำมันบนผ้าใบด้วยการสร้างพื้นผิวให้เกิดความนูน (relief) จากการใช้โฟมเป็นโครงสร้างรูปร่างคน จากนั้นนำมาประกอบกันบนเฟรม แล้วจึงใช้ผ้าที่ผ่านวิธีการสร้างพื้นผิวแล้วด้วยสีน้ำมันมาปิดปะทับรูปทรงคน แล้วจึงเขียนสีทับและปล่อยพื้นผิวบางส่วนเพื่อให้พื้นผิวสร้างเรื่องราวเอง โดยธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ความบันดาลใจและแนวความคิดสร้างสรรค์

ที่มาแห่งความบันดาลใจ

ข้าพเจ้าเป็นเด็กชนบท จึงมีความผูกพันกับชีวิตอันเรียบง่าย คนในสภาพแวดล้อมที่ข้าพเจ้าใช้ชีวิตอยู่ในวัยเด็ก ยึดมั่นในหลักคำสอนของพุทธศาสนา ประเพณีวัฒนธรรมที่ดีงามสืบต่อกันมา มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และจิตใจงดงาม เมื่อข้าพเจ้าเข้ามาเรียนกรุงเทพฯ สภาพแวดล้อมมีความแตกต่างกันมาก กระแสความเจริญทางด้านวัตถุ พัฒนารวดเร็ว จนทัศนคติความเชื่อและค่านิยมเปลี่ยนไปในทางแข่งขัน เห็นแก่ตัวไร้น้ำใจ เพราะยึดติดกับสังคมบริโภคนิยม จนลืมความสำคัญด้านจิตใจและศีลธรรม ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความเบื่อหน่าย ต้องการหนีพ้นจากสภาพแวดล้อม แต่ก็ไม่สามารถทำได้ จึงรู้สึกปฏิเสธและแปลกแยกต่อผู้คนรอบข้าง ขาดคนเข้าใจอย่างแท้จริง เกิดความโดดเดี่ยวเหงาและไม่ไว้วางใจ

แนวความคิดสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการแสดงออกถึงความรู้สึกแปลกแยก โดดเดี่ยว เหงา ผ่านรูปทรงเด็ก และรูปเหมือนข้าพเจ้าทั้งในท่ามกลางกลุ่มคนและถูกแบ่งให้แยกออกจากกลุ่มคน ซึ่งใช้แทนสัญลักษณ์กลุ่มคนในสังคมเมือง

บทที่ 3

การดำเนินงานและกระบวนการสร้างสรรค์

การดำเนินงานสร้างสรรค์ของข้าพเจ้า มีจุดเริ่มต้นจากความรู้สึกภายในที่มีต่อสภาพแวดล้อมและชีวิตประจำวันของผู้คนในสังคมเมือง รูปแบบของงานจึงมีที่มาจากความเป็นจริง แต่ได้สร้างให้มีมุมมองที่แตกต่างออกไปจากความจริง เพื่อแสดงความรู้สึกตามที่คนส่วนตัวของข้าพเจ้า

ขั้นตอนการศึกษาหาข้อมูล

ข้อมูลส่วนใหญ่ของข้าพเจ้าได้มาจากประสบการณ์ที่พบเห็น แล้วจึงสร้างภาพร่างขึ้นจากความทรงจำนั้น จากนั้นจึงได้บันทึกเป็นภาพถ่ายและการวาดเส้นจากสภาพแวดล้อมจริง ทั้งนี้ก็เพื่อการศึกษาถึงรายละเอียดตามแบบร่างที่ได้สร้างขึ้นมาแล้ว ให้มีความชัดเจนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

การสร้างภาพร่าง

เมื่อได้กำหนดเรื่องราวไว้แล้ว ข้าพเจ้าจึงเริ่มสร้างภาพร่าง จากการวางโครงสร้างหลัก โดยวิธีการร่างเส้นด้วยปากกาในช่องตารางเล็ก ๆ เพื่อหาจังหวะการจัดวางของรูปทรงให้เกิดความสมดุลย์ และมีความสัมพันธ์กันในด้านองค์ประกอบ แล้วจึงขยายเป็นงานแบบร่างจริง โดยเพิ่ม สี, พื้นผิว, บรรยากาศ ให้มีความกลมกลืน และแสดงออกถึงอารมณ์ ความรู้สึกตามที่ข้าพเจ้าต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพัฒนาภาพร่าง
แบ่งเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่าง 1

ภาพร่าง 2

ภาพร่างชุดที่ 1

ข้าพเจ้าใช้รูปทรงคนมี ลักษณะท่าทางที่ยืนนิ่งไม่แสดงอาการเคลื่อนไหวกระจายอยู่ทั่วทั้งภาพ โดยใช้สีและน้ำหนักให้มีความกลมกลืน เพื่อเน้นรูปทรงของเด็กให้เกิดความแตกต่างเด่นชัดขึ้นมา การใช้แสงเงาในภาพเพื่อสร้างระยะให้เกิดมิติที่ดู

ลึก ในรูปทรงของคนแต่ละคนนั้นมีทิศทางเดียวกันเพื่อสร้างความเป็นเอกภาพในงาน
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่าง 1

ภาพร่าง 2

ภาพร่างชุดที่ 2

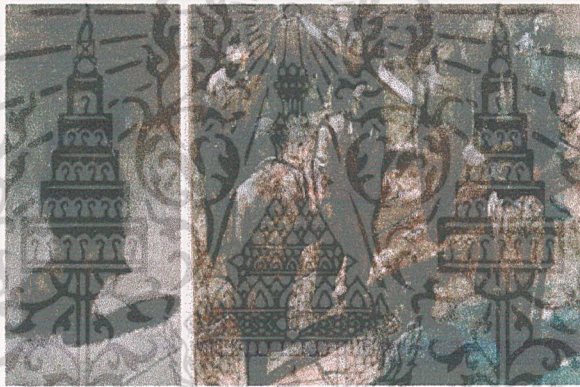
ในงานแบบร่างชุดนี้ ได้มีการเพิ่มรูปทรงให้หลุดออกนอกรอบ 4 เหลี่ยม เพื่อให้เกิดความแปลกใหม่ และเป็นการแก้ปัญหาจากงานแบบร่างชุดแรก ซึ่งรูปทรงที่อยู่ติดขอบภาพ ดูเหมือนถูกตัดให้ขาด ทำให้เกิดความไม่สมบูรณ์ จึงแก้ปัญหาคำจัดวางให้มีลักษณะที่เรียงกันเป็นระเบียบ และกำหนดให้มีทิศทางของรูปทรงสวนกันระหว่างเด็กกับกลุ่มคน เพื่อเน้นให้เกิดความแตกต่างออกจากกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่าง 1

ภาพร่าง 2

ภาพร่างชุดที่ 3

ข้าพเจ้าเปลี่ยนจากรูปทรงของเด็กมาเป็นตัวข้าพเจ้าเอง และได้แบ่งเป็น 2 ช่อง แยกจากกัน คือส่วนที่เป็นกลุ่มคน กับส่วนที่เป็นรูปทรงของข้าพเจ้า เพื่อให้ผลของความคิดเด่นชัดขึ้น สีสร้างให้มีความกลมกลืนกันทั้งภาพ และใช้เส้นที่ต่อเนื่องกันทั้ง 2 ส่วน เพื่อเชื่อมให้เกิดความสัมพันธ์กันอีกทั้งเส้นยังใช้ในการลวงตาเพื่อสร้างระยะให้มีความลึกมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพร่าง 1

ภาพร่าง 2

ภาพร่างชุดที่ 4

ได้พัฒนาโดยเพิ่มรายละเอียดของสภาพแวดล้อม ซึ่งจากเดิมเป็นเพียงพื้นที่ว่างเรียบ ๆ และได้เพิ่มรูปทรงของสัตว์ เช่น แมว สุนัข มุมมองของภาพที่เปลี่ยนไปจากเดิม เพื่อไม่ให้ซ้ำกับงานชุดที่ผ่านมา แต่ยังคงแบ่งภาพเป็น 2 ส่วน และใช้รูปทรงของตัวเองกับกลุ่มคนเช่นเดิม

หลังจากสร้างภาพร่างในแต่ละครั้ง และแก้ไขปัญหาค้นองค์ประกอบสมบูรณ์ลงตัว และสามารถแสดงความคิดได้เด่นชัด จึงเลือกภาพที่เห็นว่าดีที่สุด เพื่อนำมาปฏิบัติงานจริง โดยนำภาพร่างที่ 2 ในชุดที่ 1 ภาพร่างที่ 2 ในชุดที่ 2 ภาพร่างที่ 2 ในชุดที่ 3 ภาพร่างที่ 2 ในชุดที่ 4 นำมาขยายแบบร่างลงบนเฟรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์และการพัฒนาผลงานสร้างสรรค์

วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์

การสร้างองค์ประกอบในผลงานของข้าพเจ้า ประกอบด้วย 3 ส่วนใหญ่ ๆ คือ เนื้อหา รูปแบบ เทคนิควิธีการ

เนื้อหา

แสดงถึงสภาวะอารมณ์ความรู้สึกของข้าพเจ้า ที่เกิดจากผลกระทบและประสบการณ์ที่ได้รับจากสังคม

รูปแบบ

รูปแบบผลงานของข้าพเจ้าเป็นงานประเภทสื่อประสมที่ใช้วิธีการทางจิตรกรรมเป็นหลัก ประกอบด้วยทัศนธาตุที่สำคัญ ในการสร้างสรรค์ คือ

รูปทรง

รูปทรงที่ใช้มีรูปทรงเด็ก, รูปทรงตัวเอง, สัตว์ และกลุ่มคน รูปทรงของข้าพเจ้า และเด็กมีลักษณะยื่นหันหลังแสดงความรู้สึก โดดเดี่ยวสื่อความหมายถึงความแปลกแยก ปฏิเสธ ขัดแย้ง ต่อผู้คนรอบข้าง รูปทรงสัตว์ ใช้รูปทรงสุนัข ข้าพเจ้าใช้เป็นสัญลักษณ์แสดงถึงความสัมพันธ์กับความอ่อนโยนที่มีต่อธรรมชาติ ซึ่งไม่ได้เปลี่ยนแปลงตามกระแสแห่งสังคม รูปทรงของกลุ่มคนถูกแทนค่าให้เป็นคนในสังคม แสดงหน้าที่เล่าเรื่องราวและสะท้อนภาพความโดดเดี่ยว ไร้ชีวิตของผู้คนในเมืองใหญ่

น้ำหนัก

มีส่วนสำคัญในการสร้างความรู้สึกอารมณ์ที่แสดงออกอย่างชัดเจน ด้วยการใช้น้ำหนักที่แสดงถึงความจัด ความเข้มและความสว่าง แสดงให้เห็นถึงปฏิกริยาของเอกสาร ความขัดแย้งที่ตัดกันอย่างรุนแรงในความรู้สึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นผิว

ใช้รอยยับของผ้าและสีที่สร้างขึ้นใหม่ เพื่อแสดงความเชื่อมโยงโทรรมที่มีในจิตใจคน

เส้น

มีความสำคัญคือใช้เพื่อลวงตาให้เกิดระยะ สร้างความรู้สึกใกล้ - ไกล ของพื้นที่ เส้นในระยะที่ไกลออกไปในความมืดดูเหมือนไม่มีที่สิ้นสุด แสดงถึงความรู้สึกที่ดำเนินไปอย่างไม่มีจุดจบ และเส้นยังใช้เป็นส่วนช่วยให้เกิดความต่อเนื่องสัมพันธ์กันระหว่างภาพการใช้มุมมองในภาพ ในแบบภาพมุมมองสูงก็เพื่อแสดงให้เห็นรายละเอียดของกลุ่มคนและบรรยากาศในมุมมองกว้าง เปรียบได้กับการเฝ้ามองของข้าพเจ้า ที่เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงของผู้คนและสภาพแวดล้อม

สี

ใช้สีน้ำตาลและน้ำเงินเป็นหลัก มีสีเขียว สีแดงเป็นส่วนน้อย โดยสีทั้งหมดถูกคลุมด้วยน้ำหนักของสีดำ จึงดูหม่น เพื่อผลของความรู้สึกที่แห้งแล้ง ไร้ชีวิต แต่จะเน้นสีสดในส่วนของรูปทรง จังหวะและคราบของสีบนรูปทรงที่เกิดขึ้นโดยไม่ตั้งใจ ให้ความรู้สึกถึงบาดแผลคราบเลือด รอยชำ คล้ายกับผิวหนังที่กำลังเน่า ซึ่งข้าพเจ้าให้ความหมายแทนค่าความอัปยศณ์ของสภาพจิตใจผู้คน รอยตะเข็บที่เกิดจากขนาดของผ้าไม่เท่ากัน และมีค่าน้ำหนักต่างกันบนรูปทรงนี้ ทำให้เกิดจังหวะของสีและเส้น มีความเคลื่อนไหว รูปทรงจึงดูไม่แข็งกระด้าง

พื้นที่ว่าง

ในบางส่วนพื้นที่ว่างมีมากกว่าพื้นที่ของรูปทรงเพื่อเน้นให้รูปทรงมีความโดดเด่น และทำให้เกิดความรู้สึกเหงา อ้างว้าง โดดเดี่ยว การไล่น้ำหนักจากสว่างแล้วค่อย ๆ มืดไปในส่วนของพื้นหลัง สร้างบรรยากาศให้มีความลึก และรู้สึกถึงความไม่น่าไว้วางใจต่อสภาวะรอบข้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทคนิควิธีการ

ในผลงานของข้าพเจ้ามีทั้งการใช้เทคนิคสีน้ำมันบนเฟรมผ้าใบและใช้วัสดุที่มีความนุ่มนวล เช่น โฟมผ้า ในส่วนที่เป็นวัตถุนั้นจัดเป็นส่วนที่มีความสำคัญต่อผลงานของข้าพเจ้าโดยใช้โฟมสร้างรูปทรงคนให้อยู่ด้านหน้า เพื่อต้องการเน้นระยะใกล้ จากนั้นจึงหุ้มด้วยผ้าที่ได้ทำพื้นผิวด้วยสีน้ำมันไว้แล้ว โดยผ้าแต่ละชิ้นมีสีและน้ำหนักต่างกัน และมีขนาดไม่เท่ากัน เมื่อหุ้มผ้าลงบนโฟมโดยใช้กาวติด สร้างรอยยับแล้วใช้คัตเตอร์กดผ้าลงในเนื้อโฟม เกิดเป็นรอยตะเข็บตามขนาดของผ้าที่ปิดปะลงไป เมื่อเสร็จแล้วจึงนำมาติดบนเฟรมผ้าใบ จากนั้นจึงเขียนด้วยสีน้ำมันให้เกิดความกลมกลืนกับพื้นและส่วนประกอบอื่น ๆ

การพัฒนาผลงานสร้างสรรค์

การพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ศิลปะของข้าพเจ้า แบ่งเป็น 4 ระยะ คือ

ภาพผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นนี้ใช้รูปทรงคน โดยจัดจังหวะการซ้ำของรูปทรง แตกต่างกันด้วยทิศทางของการหันเห ข้าพเจ้าสร้างภาพในลักษณะนิ่ง (Static) มีพื้นผิวและสีในแบบเดียวกัน ยืนกระจายอยู่ทั้งภาพ มีรูปทรงของเด็กที่สร้างพื้นผิวให้แตกต่างกันออกไปเป็นจุดเด่น ข้าพเจ้าใช้โฟมแกะสลักเป็นรูปทรงคนในลักษณะของภาพนูนต่ำ (Bas-relief) และภาพนูนสูง (High-relief) โดยกำหนดให้ระยะหน้ามีความนูนสูงแล้วค่อย ๆ ลดลำดับลงเป็นนูนต่ำ จนถึงส่วนพื้นระนาบของเฟรม รูปทรงที่นูนออกมานั้น ถูกจำกัดอยู่ภายในกรอบเฟรม ทำให้รูปทรงบางส่วนดูเหมือนถูกตัดขาด ซึ่งข้าพเจ้าได้นำปัญหานี้ไปแก้ไขในผลงานชิ้นที่ 2 ผลงานชิ้นนี้สร้างน้ำหนักบนรูปทรงเงา และพื้นให้เกิดเป็นน้ำหนักเข้มจัด สว่างจัด เพื่อผลของรูปทรงเด่นชัดยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานชิ้นที่ 2

จากความเหมือนของรูปทรงกันมากเกินไป ผลงานได้ถูกพัฒนาให้รูปทรงมีความแตกต่างกันมากขึ้น ชัดเจนขึ้น ในรูปทรงหญิงชาย ใส่เสื้อผ้าที่มีความแตกต่างกัน เพื่อแสดงให้เห็นสัญลักษณ์ของสถานภาพของคนในสังคม ทิศทางของรูปคนไปในทิศทางเดียวกัน และกำหนดให้รูปทรงเด็กมีความชัดเจนและแตกต่างด้วยทิศทางที่สวนกันในผลงานชิ้นนี้ได้สร้างรูปทรงให้ยื่นออกมาจากกรอบเฟรม เพื่อแก้ปัญหาเรื่องการขาดของรูปทรง และเปลี่ยนจากการติดตั้งบนผนัง ให้มีรูปทรงบางส่วนติดกับพื้น โดยให้ส่วนขาของคนยื่นออกมาจับน้ำหนักเฟรม ปัญหาที่เกิดขึ้น คือพื้นที่ถูกเจาะระหว่างเงาและเฟรมนั้นไม่ประสานสัมพันธ์กันทั้งรูป และจากผลงาน 2 ชิ้น ที่ผ่านมา ปัญหาที่เกิดขึ้นอีกประการหนึ่งคือขนาดของรูปทรงด้านหน้าและด้านหลัง มีขนาดเท่ากันเกินไป จนทำให้การผลัดกระยะของรูปทรงไม่เป็นไปตามความเป็นจริง จึงต้องนำปัญหานี้ไปแก้ไขในงานชิ้นต่อไป

ภาพผลงานชิ้นที่ 3

ข้าพเจ้าได้แก้ปัญหาจากผลงานชิ้นที่ 2 คือตัดส่วนที่หลุดออกนอกกรอบเฟรมออก และลดความนูนของรูปทรงให้ต่ำลงเพื่อให้เกิดความกลมกลืนระหว่างรูปทรงที่สร้างขึ้นด้วย วัสดุ และรูปทรงที่เขียนขึ้นด้วยเทคนิคจิตรกรรม ผลงานชิ้นนี้ได้แยกเฟรมออกเป็น 2 ส่วน คือส่วนของกลุ่มคนและส่วนของรูปทรงของข้าพเจ้าเอง ซึ่งได้เปลี่ยนจากรูปทรงเด็กในผลงานชิ้นที่ 1 และ 2 รายละเอียดของรูปทรงและพื้นที่ว่า มีการเน้นให้ชัดเจนและลดน้ำหนักความเข้มของโทนสีลง โทนสีของภาพจึงสว่างขึ้น ปัญหาในผลงานชิ้นนี้คือ พื้นผิวเรียบเกินไป รอยยับของผ้าและร่องรอยของสีที่เกิดขึ้นโดยไม่ตั้งใจหายไป จึงรู้สึกแข็งกระด้างไม่เป็นธรรมชาติ ทำให้ความน่าสนใจในงานลดลง ในผลงานชิ้นที่ 3 นี้สร้างเส้นที่พื้นโดยใช้เส้นเป็นตัวเชื่อมภาพ 2 ส่วน ในขณะเดียวกันเส้นยังสร้างระยะและมิติของภาพให้ต่อเนื่องไปด้านหลัง ผลงานชิ้นนี้ สามารถแก้ปัญหาระยะของรูปทรงด้านหน้าและด้านหลังได้ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานชิ้นที่ 4

ข้าพเจ้าสร้างมุมมองชิ้นใหม่ จากมุมมองที่ดูใกล้เพิ่มมุมมองที่ดูสูงขึ้น โดยใช้มุมมองจากสะพานลอย ซึ่งจะทำให้เกิดมิติทั้งในแนวสูงและแนวราบ รูปทรงจึงมีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ตามทิศทางที่ถูกกำหนด ด้วยระยะใกล้ตาจะมีขนาดใหญ่และเล็กลงตามระยะที่ไกลออกไป เฟรมทั้งซ้ายและขวาใช้เส้นสะพานลอยเป็นตัวเชื่อม รวมถึงเส้นทัศนียภาพของพื้นที่ทั้ง 2 ด้าน พุ่งนำไปสู่จุดรวมสายตาด้านหลัง โทนสีของภาพมีความหลากหลายมากขึ้น และเน้นแสงสว่างให้ตมกระทบพื้นผิวในหลายๆ จุด ทั้งร่องรอยกรอบจากการสร้างพื้นผิวบนพื้นเฟรม โดยเน้นเฉพาะรูปนอกในบางส่วน วัสดุอื่น นอกจากผ้าแล้ว ยังใช้ด้ายสีดำทำเป็นเส้นผมให้ดูเหมือนจริงและสร้างให้ดูกลมกลืนกับพื้นผิวผ้าบนตัวคน เป็นการแก้ปัญหาจากงานชิ้นที่ 3 ที่ลักษณะของเส้นผมดูแข็งเกินไป นอกจากนี้ยังใช้รูปทรงสุนัขในงานเพื่อเป็นสัญลักษณ์ในการแสดงถึงความสัมพันธ์กับความอ่อนโยนต่อธรรมชาติของจิตใจที่ขาดหายไป ผลงานชิ้นนี้นับว่าสมบูรณ์มากที่สุด เพราะมีการแก้ปัญหาในเรื่องของการใช้รูปทรง พื้นผิว เส้น และความสัมพันธ์ของการต่อเนื่องได้อย่างลงตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายละเอียดภาพผลงานศิลปะนิพนธ์

ชื่อผลงาน	เทคนิค	ขนาด
สภาวะความโดดเดี่ยวและแปลกแยก	สีอะครีลิก	156 x 200 ซม.
สภาวะความโดดเดี่ยวและแปลกแยก	สีอะครีลิก	158.5 x 200 ซม.
สภาวะความโดดเดี่ยวและแปลกแยก	สีอะครีลิก	151 x 200 ซม.
สภาวะความโดดเดี่ยวและแปลกแยก	สีอะครีลิก	148 x 200 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงาน ภาพที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

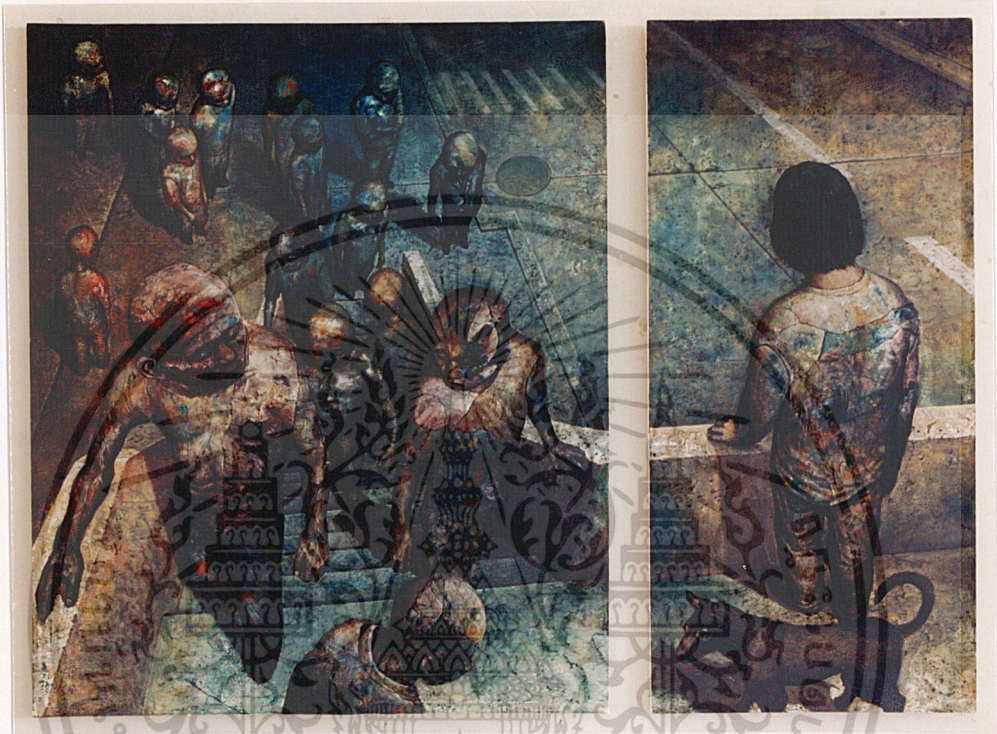
ภาพผลงาน ภาพที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงาน ภาพที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

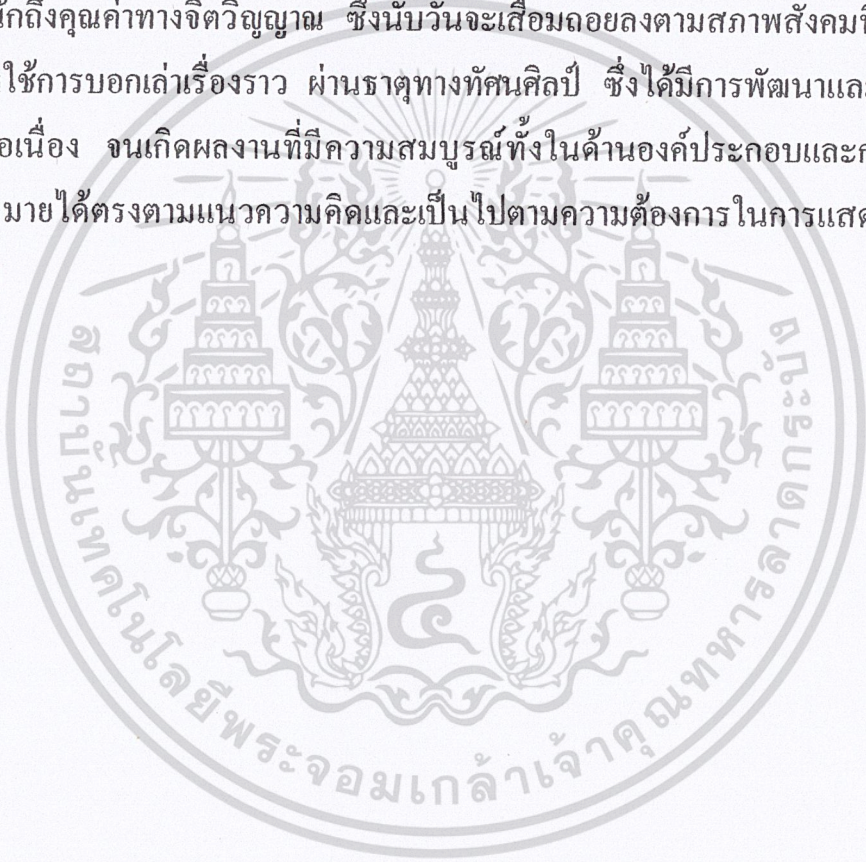
ภาพผลงาน ภาพที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

งานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้เป็นผลงานที่สะท้อนภาพของสังคม ในแง่มุมตามทัศนคติส่วนตัวของข้าพเจ้า ซึ่งต้องการสื่อถึงสภาพจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกที่เกิดจากผลกระทบทางสังคม อันเป็นจุดประสงค์หลักที่มีความสำคัญ เพื่อกระตุ้นให้ผู้คนได้ตระหนักถึงคุณค่าทางจิตวิญญาณ ซึ่งนับวันจะเสื่อมถอยลงตามสภาพสังคมที่เปลี่ยนไป ข้าพเจ้าใช้การบอกเล่าเรื่องราว ผ่านธาตุทางทัศนศิลป์ ซึ่งได้มีการพัฒนาและแก้ปัญหาอย่างต่อเนื่อง จนเกิดผลงานที่มีความสมบูรณ์ทั้งในด้านองค์ประกอบและการแทนค่าความหมายได้ตรงตามแนวความคิดและเป็นไปตามความต้องการในการแสดงออกของข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติการศึกษาและการแสดงผลงานศิลปะ

เกิด : 24 กันยายน 2519

การศึกษา : โรงเรียนมัธยมคำสร้างพิทยาสรรค์

วิทยาลัยอาชีวศึกษา อุบลราชธานี

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประวัติการแสดงผลงาน

- 2540 นิทรรศการ “Small Prints” ครั้งที่ 1 ของนักศึกษาภาควิชาวิจิตรศิลป์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- 2541 ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรมยอดเยี่ยมแห่งประเทศไทยกลุ่มบริษัทฟิลิปปออร์ริส
แสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 44
แสดงศิลปกรรมร่วมสมัยของธนาคารกสิกรไทย ปี 2541
- 2542 แสดงงาน “Mini Art” ครั้งที่ 1 ของนักศึกษาภาควิชาวิจิตรศิลป์
10 International Exhibition SMALL GRAPHIC FORMS, POLAND
ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 45

เกียรติประวัติ

- 2538 รางวัลชนะเลิศจิตรกรรมสีน้ำ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลราชธานี
- 2539 รางวัลประเภทจิตรกรรมสีน้ำ งานศิลปหัตถกรรมนักเรียน นักศึกษา
ครั้งที่ 48 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- 2541 รางวัลเกียรตินิยม อันดับ 1 เหรียญทอง ประเภทสื่อประสม
การแสดงผลงานศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้